konce roku 1976 přednáší v soukromí → 1977 mluvčí Charty 77 → 13. b

V r. 1975 vyšly samizdatové *Kacířské eseje o filosofii dějin*, Patočkovo vrcholné dílo, do něhož vyústilo jeho myšlení o dějinách. Dějiny Evropy začínají v demokratické řecké obci. Svobodní občané – ve vzmachu nad úroveň pouhé úživy – mezi možnostmi svého života hájí svobodu. Člověk se stává dějinnou bytostí, která „pečuje o duši“, o duši vlastní i o „duši obce“. Dějiny Evropy jsou dějinami „péče o duši“… Do společenství těch, kteří se starají o „duši obce“, vstupuje Patočka podpisem pod protest proti procesu s undergroundovými skupinami *The Plastic People* a *DG 307*. V lednu 1977 se stává spolu s Václavem Havlem a Jiřím Hájkem mluvčím občanské iniciativy Charta 77, která vyzývá komunistický režim k respektování lidských a občanských práv. Obhajobě těchto požadavků věnuje všechny své síly a několik dní po celodenním vyčerpávajícím výslechu Státní bezpečností dne 13. března 1977 umírá.

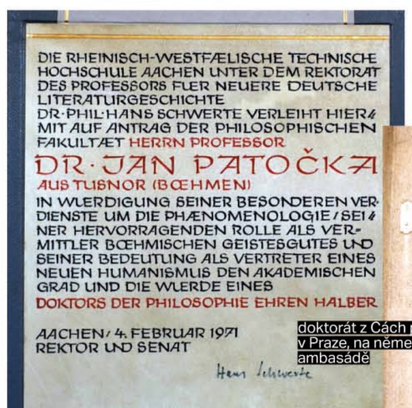

Doktorát z Oblati předán v Praze na německé ambasádě

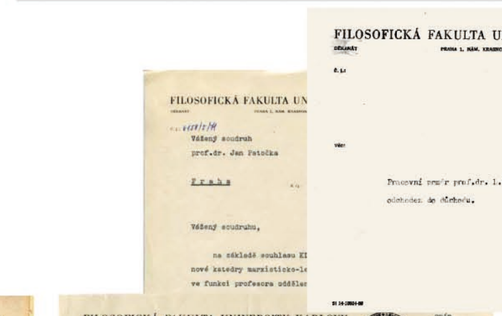

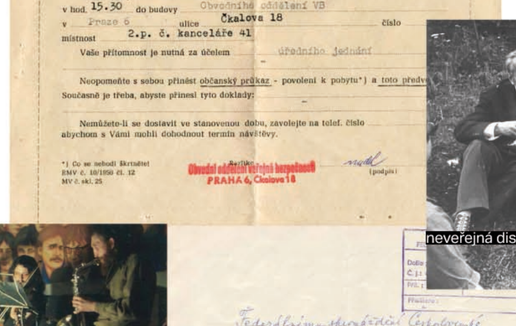

Neveřejná disputace s Karlem Kosíkem

pokračují přednášky a semináře v soukromí

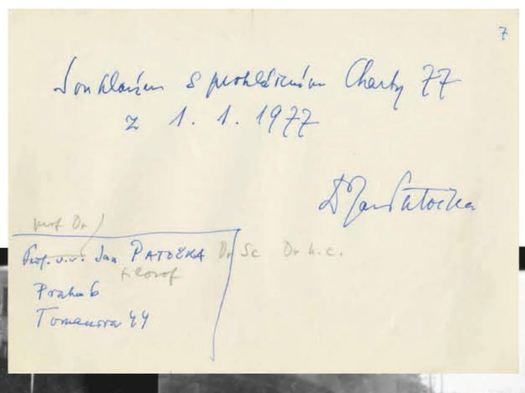

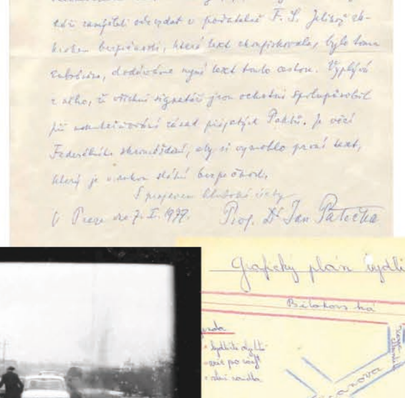

sledován... sám i se spolumluvčím Charty 77 J. Hájkem

policejní plánek Patočkova sledování

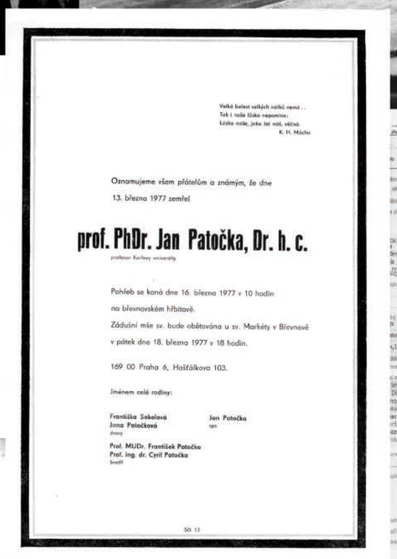

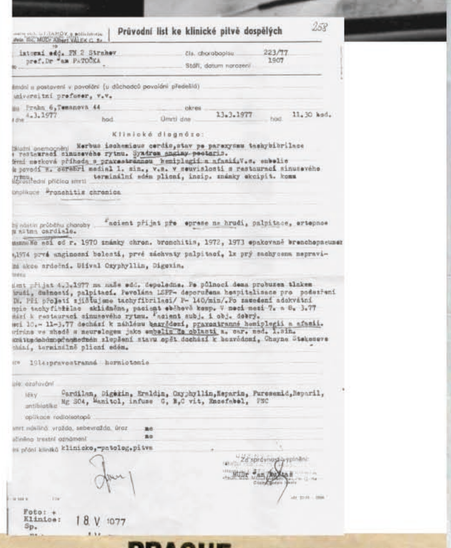

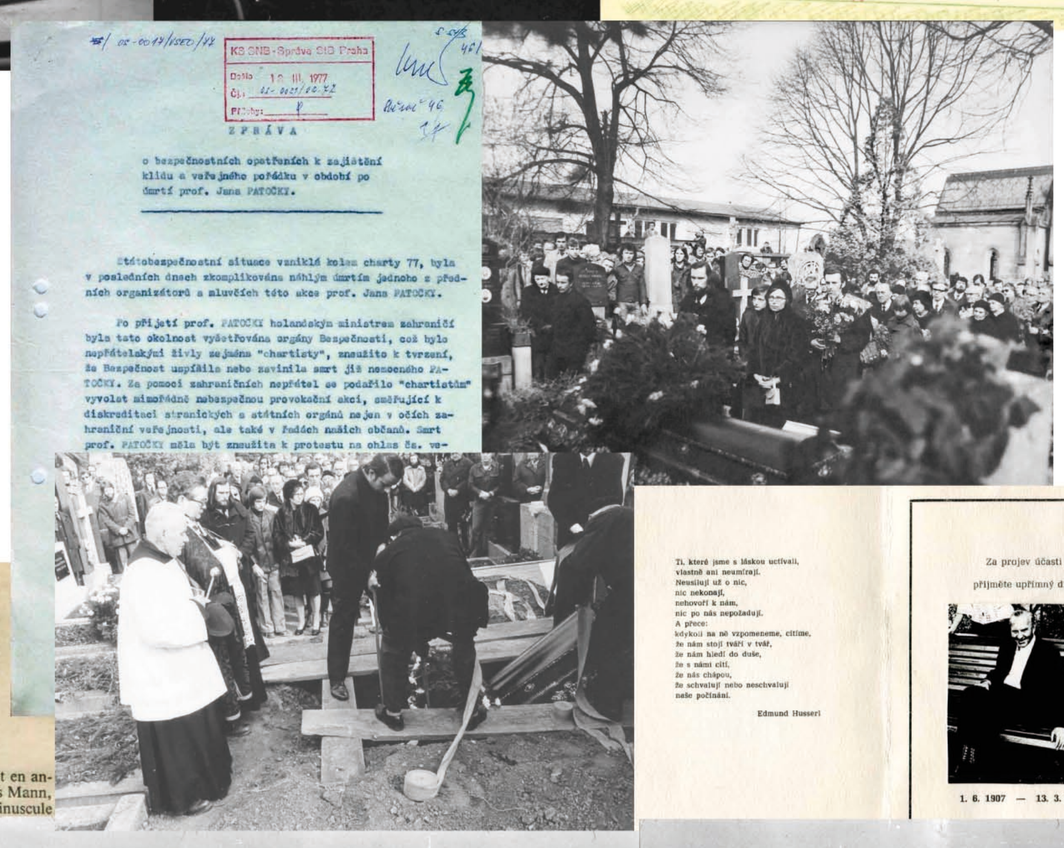

o Chartě 77 s Maxem van der Stoelem

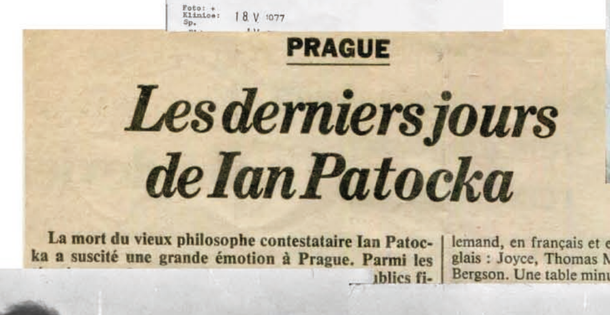

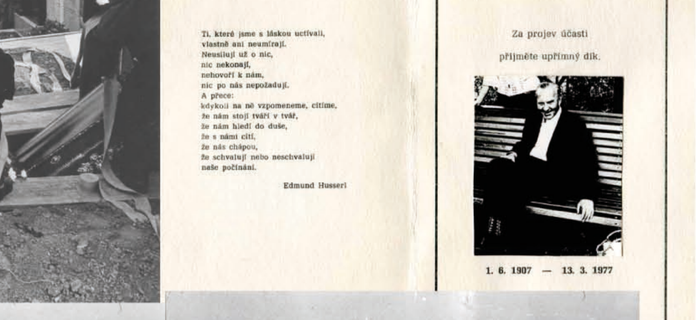

emigrační hosté Patočkova pohřbu zaznamenány policejní kamerou